

عنوان مقاله:

کوپلینگ، نظریه ای بنیادین در هویت مدنی ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیای اجتماعی شهری، دوره 1، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

محمد حسین رامشت - استاد ژئومورفولوژی دانشگاه اصفهان

فرهاد باباجمالی - استادیار ژئومورفولوژی دانشگاه هنر اصفهان

محسن پورخسروانی - استادیار ژئومورفولوژی دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

پردازش مفاهیم و دیدگاههای جدید در حوزه معرفت شناسی علوم، ضمن طرح اصول و قوانین جدید، معیارهای ارزیابی، پردازش و حل مسائل را نیز تغییر می دهد. از جمله این مفاهیم و تئوریهای جدید، که در حوزه دانش جغرافیا مطرح می گردد، کوپلینگ است. کوپلینگ مفهومی است که از یک زوج فرایند همسو و مرتبط با یکدیگر حکایت دارد. به عبارت دیگر کوپلینگ تبیین کننده، فرآیندهای هماهنگ مکمل، در راستا و جهتی همسو است. این مفهوم می تواند مارا در شناسایی و فهم بسیاری از پدیده ها که ظاهرا با هم ارتباط چندانی ندارند رهنمون ساخته و علت تامه متفاوتی را برای آنها مطرح سازد. این پژوهش سعی دارد ضمن تبیین مفهوم کوپلینگ در جغرافیا، هویت مدنی ایران را در قالب این تئوری بررسی نماید. به طور کلی نتایج تحقیق نشان می دهد که مفهوم کوپلینگ با مفاهیمی چون دوال و ثنویت تفاوت ماهوی دارد اگر چه ممکن است تکنیک های بکار گرفته شده در مورد تحلیل اعداد و ارقام یکسان باشد. همچنین نتایج حاکی از آنست که پیوند ژنریک میان چاله ها و چکادهای مجاور آنها به عنوان کوپل های هماهنگ و همسو تاثیر مستقیمی بر تکوین کانون های مدنی ایران داشته است. به عبارت دیگر رابطه استقرار کانون های مدنی ایران با قلل، یک پیوند زمانی است که هویت مدنی شهری در ایران بر این اساس بنیان گرفته است. حتی بزرگی و توان اکولوژیکی چنین شهرهایی در ایران بستگی تام با مساحت طبقه ارتفاعی بالای 2500 متر و حجم کوهستانها در این ارتفاع دارد.

کلمات کلیدی:

رابطه ژنریک، کوپلینگ، مدنیت، همبستگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862379>

